

resnici 11. — Naj „Novice“, katerim so šole po deželi toliko pri sercu, naznanijo veselo število naših šol.

F. Bunc.

Iz Ljubljane. Od c. k. okrajniga poglavarstva Ljubljanskega smo prejeli sledeče za Novice:

Št. 5560. 11. t. m. ob petih popoldne je začela Pihlerjeva cegelnica poleg Viča goreti; ker je pa berž iz Ljubljane več gasivnic na pomoč prišlo in je več ljudi pridno pomagalo, ktere je izgled lastne delavnosti našiga visoko častitiga deželnega poglavarja še bolj spodbadal, se je obvarovalo, da razun strehe ene cegelnice ni nobeno drugo bližnjih poslopij pogorelo. Vradno cenjena škoda znese 2010 fl. 34 kr.; cegelnica je bila pa za 2000 fl. zavarovana.

G. k. okrajno poglavarstvo v Ljubljani 13. junia 1852.

Iz Ljubljane. Svitli nadvojvoda Janez je šel v saboto zjutraj skozi Ljubljano v Terst, brez se tukaj muditi; naročil je prijazno odboru kmetijske družbe, da nazaj gredé se bo toliko mudil v Ljubljani, da se bomo pomenili kaj o družbinih zadevah; mnogo ruskih žitnih semen je družbi podaril za poskušnjo, in v dokaz, da „ne pozabi naše kmetijske družbe“. — Obraz cele zemlje v dveh polkroglih, ki ga je pridni g. fajmošter Hieinger izdelal in ga bo slovensko društvo na svitlo dalo, je ravnokar v kamnotiskarnici g. Blaznika dodelan. „Gerlice“ 4. zvezik je že tudi večidel gotov; kmalo bo dodelan kratki zemljopis. Tudi Prešernov spominek, ki se bo s primerno slovesnostjo postavil na pokopališču v Krajnji, bo v kacin 14 dneh dodelal mojster Toman v Ljubljani. — V saboto je bila prva očitna preskušnja iz sadjoreje, ktero je po višjim dovoljenji gosp. Andrej Fleišman skozi 3 mesce v slovenskim jeziku po Pircovim vertnarji djansko učil. Izpraševati se je dalo 7. bogoslovcov 4. leta, 6 šolskih g. pripravnikov in pa 4 učencov živinozdravniške šole; večidel vsi so se dobro obnesli, nekteri pa so posebno izverstno odgovarjali in posebno ročno cepili. Naj bi začeti nauk vsako prihodnje leto lepo napredoval! Dobiček za domovino bo velik. — Iz Dunaja se nam ravno žalostna novica naznani, da je slavni prof. Šule žl. Strasznicki umerl. Drugo pot bomo natisnili žalostni popis.

Novičar iz mnogih krajev.

Dunajski vradni časnik, ko je unidan razodel pota, po kterih vlada misli sreberni denar po njegovi pravi veljavnosti v kratkim spet med ljudstvo spraviti, je naznanil stan deržavniga premoženja v poslednjih letih takole: V letu 1845 so znesli redovni dohodki cesarstva 160 milionov 566.000 fl., redovni stroški 152 mil. 955.000 fl., tedaj so dohodki za 7 mil. 611.000 fl. večji bili; — tudi v letu 1846 so bili redovni dohodki (164 mil. 236.000 fl.) še večji od redovnih stroškov (163 mil. 106.000 fl.), vunder je zavolj nepokoja v Galiciji armada že več stroškov prizadjala; v letu 1847 so zavolj nepokoja na Laškem in veči armade redovni stroški znesli 168 mil. 798.000 fl., redovni dohodki pa le 161 mil. 738.000 fl.; — v letu 1848 so se pomanjšali redovni dohodki na 121 mil. 819.000 fl., stroški pa so se povzdignili na 166 mil. 930.000 fl., tedaj so bili za 45 milionov večji; v letu 1849 so pa stroški preseglji dohodke celò za 125 milionov, ker so dohodki znesli le 145 mil. 189.000 fl., stroški pa 270 mil. 364.000 fl.; — v letu 1850 so znesli redovni dohodki 180 mil. 288.000 fl., v letu 1851 pa 205 mil. 760.000 fl.; kakor se prvih 5 mescev kaže, bojo redovni dohodki leta 1852 znesli 225

milionov fl., tedaj za 20 mil. fl. več od lanskiga leta. — Za železnico na Horvaskim je dovolilo ministerstvo 400 000 fl., verh tega je dovolil svitli cesar še 400.000 fl.; začela se bo berž delati od Zidaniga mosta do Reichenburga. — Po gotovih zvedbah naredijo austrianske popirnice na leto 61 milionov funtov popirja, potrebuje se ga pa 64 mil. funtov. — Na Laškem se nadjajo letos posebno veliko svile pridelati. — V Galiciji so pridno letos pokončavali kebre; en sam posestnik (grajšak v Sakopani) jih je 80 korcov (1 korrec znese zlo 2 vagana) stolkel in veliko olja iz njih dobil. — Svitli nadvojvoda Janez je Nemškiga inženirja vdinjal, ki je 60 oralov veliko močirno senožet v Staincu na Štajarskim po novi viži podzemeljskih ceví (Drainage) na suho djal, kjer zdaj že lepa trava raste. — Družba na Dunaji, ki si prizadeva napravostanoviti, v kteri se bo na novo, veliko boljši vižo lan godil in lepo predivo narejalo, je spravila več deležnikov skupej, ki so vložili 88.500 fl., s kterimise bo nova naprava berž začela, ko bo družbina osnova višji dovoljenje zadobila. — 1. junia so dokončali podmorski telegraf iz Angleškiga na Irsko; s pomočjo barke so položili pod morjem drat, ki je z močno guto pêrčo ovit. Če to tako dalje pojde, znamo doživeti podmorski telegraf iz Europe v Ameriko, in tako bomo jutro v novinah brali, kar se je sinoč v Ameriki zgodilo. — Nadloge kristianov v Bosni so dan na dan huji; po ognji in ropu v Sarajevim tavajo pregnani reveži brez odeje in živeža pod milim nebam okoli. Meniha Jukića so odpelali v Carigrad. Zares žalostno je, da se nobeden ne usmili nesrečnikov, da bi se konec storil turškemu trinoštvu! — Dolgo se je posvetoval Napoleon s svojimi ministri: ali naj bi se tudi od duhovnov kakor od vsih družih vradnikov na Francoskim terjala prisega zvestobe in pokoršine Napoleonovi vladi; ker pa se je zvedilo, da bi se velika množica priseči branila, je odsvetoval škof Pariški: naj se od duhovnov ne terja prisega, in njegov sovet je obveljal: duhovni ne bojo prisegali. — 5. dan t. m. je Napoleonova vlada v posest vzela tudi grad Eu, ki je bil lastnina sinú poprejšnjiga kralja; oskerbnik gradú se je scer zoperstavil in grad terdno zaperl; ali vse toni nič pomagalo.

Pogovori vredništva.

Gosp. P. III.— Astramontanini izleček (extract), ki smo ga imeli, smo že zdavnej razdelili; ga tedajnimamo več. — Gosp. Znid.: Pesmica, ki pôje hvalo vremščine, bi bila vsa predolga za poskušnjo, tedaj le nje začetek:

Gotovo ni brez glave bil,
Ki tukaj tertó je sadil,
Rudečo kakor karmazin,
Rumeno alj kot svitli c'kin.
Živi vremščina!
Živi slovenščina!

Stavó.

Ker pri odhodu iz Celja na novo mesto svojega poklica se nisim mogel pri vsih svojih prijatlih v Celji in Celjski okolici, kakor sim želel, osebno posloviti, sim primoran to pismeno s temi versticami storiti, s kterimi se lepo zahvalim za mnoge dokaze njih prijaznosti, in se priporočim prijateljskemu spominu v prihodnje. Pa tudi mojim dragim prijatlom, ki so mi tako prijazni bili ob odhodu mojem, naj veljá še posebno preserčno poslovilo. Z Bogom!

Iz Ormoža.

Franc Hrašovic,

c. k. prov. sod. adjunkt.